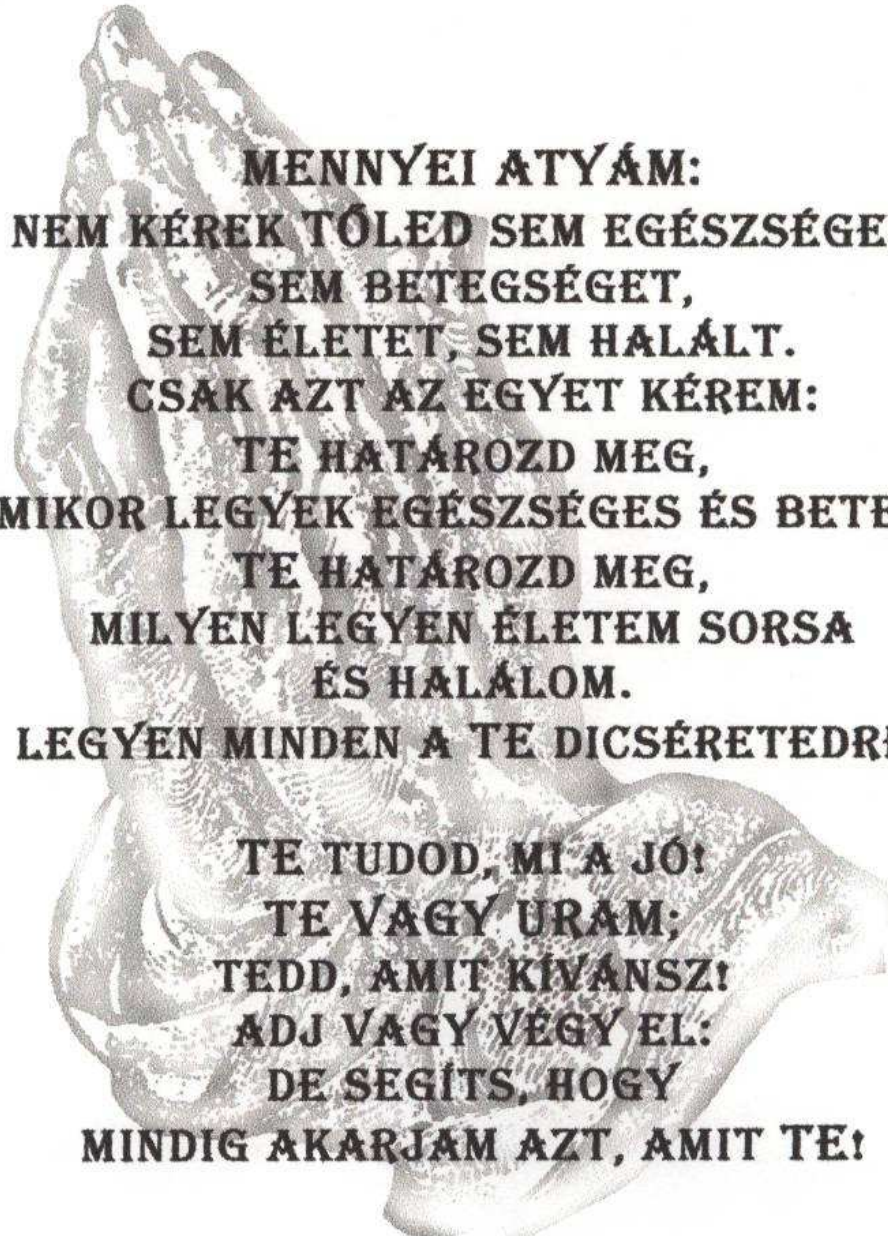

CSODATÉVŐ

A RÖSZKEI SZENT ANTAL PLÉBÁNIA
HAVONTA MEGJELENŐ LAPJA

BLAISE PASCAL IMÁJA

**MENNYEI ATYÁM:
NEM KÉREK TŐLED SEM EGÉSZSÉGET,
SEM BETEGSÉGET,
SEM ÉLETET, SEM HALÁLT.
CSAK AZT AZ EGYET KÉREM:
TE HATÁROZD MEG,
MIKOR LEGYEK EGÉSZSÉGES ÉS BETEG,
TE HATÁROZD MEG,
MILYEN LEGYEN ÉLETEM SORSA
ÉS HALÁLOM.
LEGYEN MINDEN A TE DICSÉRETEDRE!**

**TE TUDOD, MI A JÓ!
TE VAGY URAM;
TEDD, AMIT KIVÁNSZ!
ADJ VAGY VÉGY EL:
DE SEGÍTS, HOGY
MINDIG AKARJAM AZT, AMIT TE!**

Miseszándékok

December (az esti szentmise időpontja 17 h)

Szentek és ünnepek

1.	Csütörtök		Szent Blanka
2.	Péntek		
3.	Szombat	+ Paja Ferenc 6. évf.	Xavéri Szent Ferenc
4.	Vasárnap	9h: + Fodor Lajos, + Fodor Szilveszter és + Szűcs Mária este: + Bóka János és + szülőkért	Damaszkuszi Szt János Advent 2. vasárnapja
5.	Hétfő	Hittanos gyerekekért	
6.	Kedd	+ Miklósért és nagyszüleimért	Szent Miklós
7.	Szerda	Születésnap József és Miklós	Szent Ambrus
8.	Csütörtök	Rózsafüzér Társulat élő és meghalt tagjaiért	Szeplőtelen Fogantatás ünnepe
9.	Péntek	+ Dunai Péter és + Kádár Rozália	Szent Valéria
10.	Szombat		Szent Eulália
11.	Vasárnap	9h: + Nagy Szilveszter és + Szűcs Etelka este: Hívekért	Szent Damazusz pápa Advent 3. vasárnapja
12.	Hétfő	+ Szüleimért	
13.	Kedd		Szent Lúcia
14.	Szerda		Keresztes Szent János
15.	Csütörtök	+ Savanya Antal és + Rózsa Piroska	Szent Valér
16.	Péntek	+ Szabó Etelka	Szent Albina
17.	Szombat	+ Szalma András és + Horváth Etelka	Szent Lázár
18.	Vasárnap	9h: este: + Mulati Jenőné, Bóka Piroska és a család élő és meghalt tagjaiért	Szent Gracián Advent 4. vasárnapja
19.	Hétfő		
20.	Kedd		Szent Teofil
21.	Szerda	+ Börcsök Károly és + Papp Ilona	Kaniziusz Szent Péter
22.	Csütörtök	+ Ilia Károly 4. évf.	Szent Flórián
23.	Péntek	Betlehemező fiatalokért	Kenty Szent János
24.	Szombat	este: + Császár Gábor éjfél: Hívekért 9h: + Oltványi Ádámné, + Gizella és + Mészáros István este: + Ördögh Jenő és + Ábrahám F. Mária	Ádám és Éva, Szt Adél
25.	Vasárnap		KARÁCSONY, Jézus születése
26.	Hétfő	9h: + Hevesi András és Fenyvesi Géza a család élő és meghalt tagjaiért este: + Szalma Józsefné, Tóth Magdolna	Szent Család ünnepe, Karácsony 2. napja
27.	Kedd	+ Papp Szilveszter és + Sárkány Rozália	Szent István első vértanú
28.	Szerda	+ Magda József, + Papp Antal, + Pipicz Mária	Szent János apát
29.	Csütörtök	Abortusz áldozataiért	Aprószentek
30.	Péntek	Gyermeüket elvesztett szülőkért	Becket Szent Tamás
31.	Szombat	+ Bende Szilveszter és + Rozália	Szent Libériusz Szent Szilveszter pápa

Az órák

Az órák másként telne-múlnak el, mint ahogy az óra jelzi karodon. Átélt óráidról semmit sem mutat a kis- és nagymutató. Az átélt órákban nem ketyeg az idő.

Az idő múlásának legmindennapibb megélése az óra. Hosszúságuk, rövidségük attól függ, mi történik veled. Még fontosabb: mi történik benne? Mit tud jelezni bármelyik óra, amiről te így szólsz: gyönyörű óráim voltak! – vagy: nehéz órákat éltem át.

Az óra nem siettet, mint a perc, de nem is ér rá annyira, mint az év. Az óra az idő leghétköznapiabb arca. Talán ezért képes örömet adni.

Ha öröm az évek múlásában megragadni nem változó énedet, az órák pataksodrásában éppen a változást szeretheted.

Minden órának más arca van. Magad is óráról órára változol. Előbb kacagtál, a következő órában zokogás ráz. Változatlan éned ezernyi hangulata, ötlete, gondolata, érzése az órák hullámveréseiben vetődik fel. Tudásod bővül. Az ész és tapasztalat minden újat megragad. Szűkíti emlékezeted a felejtés. Óráként változik kapcsolatod az emberekhez.

Nincs mutatója hangtalan az óra, amely lényedben múlik és abban változó.

Az órákban a *változás* öröme.

Múljanak csak az évek. Van benned valami múlhatatlan. Változásokban ugyanaz a valaki. Az évek erősítsék állandó éned. Van mélyedben, amit az idő nem érinthet. És ami az időtől érinthetetlen, anyja lehet az állandó, csendes örömnek.

Az évek

Sok vagy kevés? Az életből soha nem elég. Éveid meg vannak számlálva. Hatvan év, hetven év, talán nyolcvan. Ennyi karácsony, ennyi névnap. Semmi több.

Számoljuk az éveket. Miért? Számolva sem lesz több, nem lesz kevesebb. Mit mérünk az évekkel? Az életet. Ám nem az évektől függ az élet lényege, hanem attól, amit átéltél. Hogy fiatal vagy, öreg, éveid mit beszélnek erről? A *belső idő* jelez, amely nem mérhető.

Mit jelentenek az évek? Jönnek és mennek. Te maradsz. Marad benned valami, ami állandó. Minden évet te hordoztál, hordozol és élni fogod. Az évek ajándékoznak meg

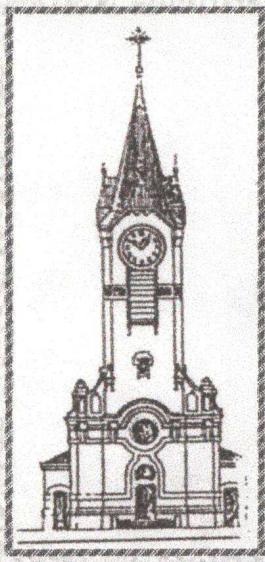
élménnyel, tapasztalattal és azzal, hogy van lényedben, ami Állandó. Valami, ami nem kettő és nem negyven éves. Évektől mentesen időtlen.

Az nem valami benned, hanem *valaki*, amely kimondja: én. Az én magja állandó. Érzed. Te élted át a gyermekkort, most éled a jelent és ugyanaz szenved el a halált, de az elmúlástól érintetlen marad. *Örökre*.

Évek, muljatok csak, mulásotok nem riaszt. Hiszen éppen arról győz meg: van állandóságom, és éppen én, akit hordozza az évek történéseit. Állandóságom jelez, más, több vagyok, mint a növények, az állatok. Több és másabb, mint a tárgyak. Én.

(Részletek Mácz István Örülj velem! című könyvéből)

Egyházközségi hírek:

Minden este 5-kor RORATE MISE van a fűtött sekrestyében. Előkészítő gondolatok Karácsonyra.

December 15-től 23-ig SZÁLLÁST KERES A SZENT CSALÁD kilencedet végzünk, kérve, hogy a mi otthonunkban is találjon helyet Jézus békéje és szeretete, ne csak őrjítő vásárlási kampány legyen Karácsonyunk.

Karácsony éjjelén ÉJFÉLI MISÉRE várjuk híveinket.

December 25-én, vasárnap, KARÁCSONY ÜNNEPÉN 9 órakor JÉZUS SZÜLETÉSÉNEK fogunk örülni a szentmisén. Addig minden vasárnap este 4-5-ig gyónni lehet a templomban a Mária -kápolnában.

KARÁCSONY MÁSNAPJÁN, december 26-án este ½5-kor a bérmlásra készülő fiatalok KARÁCSONYI ÖRÖMÖK című játékát és a hittanosok szereplését láthatják a kedves szülők.

A falut járó BETLEHEMESEK karácsony hetében (december 21-22-23.) este TIZEDSZER látogatnak be a családi otthonokba, ahol szívesen fogadják őket.

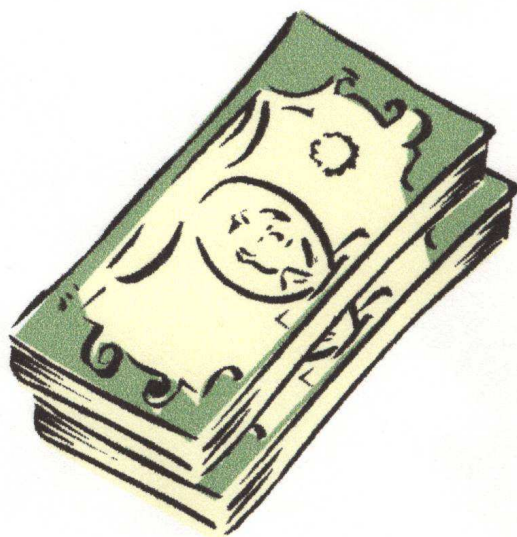
December 28-án, szerdán, APRÓSZENTEK (az első vértanúk) napján este az ABORTUSZ 6 millió áldozatára emlékezünk és fogunk engesztelő imát végezni.

December 31-én, SZILVESZTER ESTE 5-kor ÉVVÉGI HÁLAADÁSRA jöjjünk össze a templomban. Utána BOLDOG ÚJ ÉVET kívánunk egymásnak.

Karácsonyi csoda?!

Az eset megtörtént. A Világhálón kering ez a történet, amely egy valóban megtörtént, tanulságos esetről ad hírt.

Egy kislány bement a szobájába és a szekrénykéje mélyéről előhúzott egy lekváros üveget. Kiöntötte a padlóra az üvegben lévő érméket, és gondosan számolni kezdte. Háromszor is megszámolta, mert a végösszegnek nagyon pontosnak kellett lennie. Nem hibázhatott. Ezután óvatosan visszatöltötte a pénzérméket az üvegbe, rázárta a tetejét, és kisurrant a hátsó ajtón. A hat háztömbnyire lévő patikába ment, amelynek ajtaja fölött a nagy vörös Indián Törzsfőnök képe volt látható. Türelmesen várt a patikusra, hogy szentelne rá egy kis figyelmet, de a patikus éppen nagyon el volt foglalva. Tess - így hívták a kislányt - megcsoszogtatta a lábát a padlón. Semmi. Megköszörülte a torkát úgy, hogy a legkellemetlenebb hangot adja, amit csak lehet. Ez sem volt sikeres. Végül kivett egy érmét az üvegből és megkocogtatta a pult üvegét. Ez használt!

- És te mit szeretnél? - kérdezte a patikus érezhetően bosszús hangon. Éppen a testvéremmel beszélek Chicagóból, akit már ezer éve nem láttam - tette hozzá a patikus, mint aki választ sem vár a kérdésére.
- Én pedig az én testvéremről szeretnék beszélni veled, - mondta Tess a patikuséhoz hasonlóan bosszús hangon. - Az öcsém nagyon beteg és egy csodát szeretnék venni neki.
- Tessék? - fordult hozzá a patikus.
- A neve Andrew és valami csúnya dolog nő a fejében, és az Apukám azt mondta, hogy csak egy csoda mentheti meg őt. Hát tessék mondani, mennyibe kerül egy csoda?
- Kislányom, mi nem árulunk csodákat. Sajnos nem tudok neked segíteni -felelte a patikus kissé megenyhült tónusban.
- Figyelj, nekem van pénzem, meg tudom fizetni. Ha nem lenne elég, kipótolom. Csak mondd meg, mibe kerül.

A patikus testvére, akivel eddig beszélgetett, jólöltözött férfi volt. Lehajolt a kislányhoz és megkérdezte:

- Mondd csak, miféle csodára van az öcsikédnek szüksége?
- Azt nem tudom - válaszolt Tess könnyes szemmel -csak azt tudom, hogy nagyon beteg és Anyu azt mondta, hogy valami operációra volna szüksége. De Apu nem tudja megfizetni, ezért szeretném odaadni az én pénzemet.

- Mennyi pénzed van? - kérdezte a chicagói férfi.
- Egy dollár és tizenegy cent - felelte Tess alig hallhatóan - Ez az összes, ami van, de tudok többet is szerezni, ha kell.
- Nahát, milyen csodálatos véletlen! - mosolygott a férfi – Egy dollár és tizenegy cent - éppen az a pontos összeg, ami egy kisfiú csodájának az ára.

Egyik kezébe tette a pénzt, a másikkal kézen fogta a kislányt:

- -Vezess engem haza hozzátok, szeretném látni az öcsédet és találkozni a szüleiddel. Lássuk, hátha van nálam egy olyan csoda, amit te szeretnél.

A jólöltözött férfi Dr. Carlton Armstrong volt, sebészorvos, aki az idegsebészetre specializálódott. Ingyen elvégezte az operációt, és nem telt bele sok idő, amire Andrew ismét otthon volt, épen, egészségesen.

Anya és Apa boldogan beszéltek arról az esemény-láncolatról, ami idáig vezetett.

- Ez a műtét egy igazi csoda volt - suttogta Anya -vajon mennyibe került volna?

Tess mosolygott. Ő pontosan tudta, mennyibe került a csoda: egy dollárba és tizenegy centbe. No és egy gyermek töretlen hitébe.

Egy csoda nem a természet törvényeitől függ, hanem magasabb törvények működésétől.

Tudom, hogy továbbadod a labdát! Itt van, dobd hát oda valakinek, aki jelent valamit a számodra! A labda egy kör, illetve gömb, se eleje, se vége. Együtt tart bennünket, mint a Barátok Körét. De a legnagyobb kincs számodra látni és érezni azt a barátságot, amiben te részesítesz engem.

Ma én dobtam feléd a barátság-labdát. Most rajtad a sor: passzold tovább valakinek, aki a barátod. Esküszöm neked: ha szomorú vagy, én fölszárítom a könnyeidet; ha elfog a rémület, én eloszlatom a félelmeidet; ha aggodalmaskodsz, én reményt nyújtok neked; ha össze vagy zavarodva, én segítek, hogy megállj a helyed; és ha elveszettnek érzed magad, és nem tudod meglátni a fényt, Én leszek a te világítótornyod, mindig fényesen ragyogva. Ez az én esküm, erre adom a szavamat, amíg eljön a vég.

Miért? - kérdezheted tőlem. Mert a barátom vagy!!!!

Aláírás: **ISTEN!!!**

Tulajdonképpen hálás vagyok...

*** A feleségemért, aki panaszcodik esténként, mert így az estét velem tölti itthon, és nem valaki mással.**

*** A lányomért, aki azért panaszcodik, hogy mosogatnia kell, mert ez azt jelenti, hogy itthon van és nem az utcán kóborol.**

*** Az adókért, amelyeket ki kell, fizessenek, mert azt jelenti, hogy alkalmazott vagyok, van munkahelyem.**

* A takarításért egy buli után, mert azt jelenti, hogy barátaimmal tölthettem egy estét.

* A ruhákért, amelyek egy kicsit szűkek, mert van elég ennivalóm.

* Az árnyékomért, mert kint lehetek a napfényben.

* Hogy nyírhatom a fűvet, pucolhatom az ablakot, javíthatom a csatornát, mert azt jelenti, hogy van házam.

* A parkoló helyért a parkoló legmesszibb pontján, mert ez azt jelenti, hogy tudok járni és még autóm is van.

* A nagy fűtés számláért, mert ez azt jelenti, hogy melegben voltam.

* Hogy a templomban mögöttem ülő hölgy hamisan énekel, mert azt jelenti, hogy hallok.

* A mosni- meg vasalniaiért, mert azt jelenti, hogy van ruhám.

* Az esti fáradtságért és izomlásért, mert azt jelenti, hogy tudtam keményen dolgozni.

* Hogy meghallom hajnalban az óra csengetését, mert azt jelenti, hogy élek.

* És végül a sok buta e-mailért, amit kapok, mert azt jelenti, hogy van családom és sok barátom, akik szeretnek engem és gondolnak rám.

Kedves Hűvek!

Ezúton kívánunk minden kedves olvasónknak kegyelmekben gazdag,

békés karácsonyt

és

nagyon boldog, áldott

új esztendőt.

Szerkesztőség

December 6.

Szent Miklós püspök

Krisztus után 245-ben Kis-Ázsiában, Patara városában született, egy gazdag család gyermekeként. Már gyermekkorában is történtek vele csodák. Alig kezdte el iskoláit, mikor Patara városában nagy járvány tört ki, és mint kisgyermek, árvaságra jutott. Ezért a szüleitől örökölt hatalmas vagyonával érsek Nagybátyjához, Patara város kolostorába költözött. Az Ő felügyelete mellett nevelkedett, s gyermekevei alatt megszerette a kolostori életet, majd iskoláinak befejeztével a papi hivatást választotta. Életét az emberiségnek és a gyerekek tanítására szentelte. Bárki kérte, mindig segített. Ember szeretete, segítőkészségének híre messze földre eljutott. Az emberek kezdték imáikba foglalni a nevét. 270-ben Jeruzsálembé tartó zarándokúton történtek miatt a tengerészek védőszentjévé vált! Zarándokútról visszafelé, betért imádkozni

Anatólia fővárosába, Myra városába, ahol legendás körülmények között püspökké választották.

52 évig volt püspök. Évek alatt a szeretete, a gyerekekkel, emberekkel való törődése miatt annyira megszerették, hogy nem csak püspökük, de még vezetőjüknek is tartottak. Vagyonát a gyerekek és az emberek megsegítésére fordította. Egyszerű emberként élt a nép között, miközben tanított és szeretetet hirdetett. Éhínség idején a teljes Egyházi vagyont a nép étkeztetésére fordította, amiért szembe került az Egyházzal, halála után, ezért az engedetlenségért egy időre ki is tagadták az Egyházból!

Minden este órákig sétált a városka utcáin, beszélgetett az emberekkel, figyelt a gondjaikra. Így történt a legendáját alkotó eset is:

A kolostor szomszédságában él egy elszegényedett nemes ember, aki úgy elnyomorodott, hogy betevő falatra is alig jutott. Három férjhez menés előtt álló lánya azon vitatkozott egy este, hogy melyikük adja el magát rabszolgának, hogy tudjon segíteni a családon, és hogy a másik férjhez tudjon menni. Ekkor ért a nyitott ablak alá Miklós püspök, és meghallotta az alkut. Visszasietett a templomba, és egy marék aranyat kötött keszkenőbe, és bedobta az ablakon. A lányok azt hitték csoda történt. Majd egy év múlva ugyanebben az időben még egy keszkenő aranyat dobott be a második lánynak. Kisiettek, mert lépteket hallottak az ablak alól, s akkor látták, hogy egy piros ruhás öregember siet el a sötétben. Harmadik évben ezen a napon nagyon hideg volt, és zárva találta az ablakot. Ekkor felmászott a sziklaoldalban épült ház tetejére, és a nyitott tűzhely kéményén dobta be az aranyat. A legkisebb lány éppen ekkor tette harisnyáját a kandallószerű tűzhelybe száradni, és az pont bele esett. Az ismeretlen jótevőről kezdték azt hinni, a hóborította Taurus hegyről, mivel mindig ilyenkor télen történtek ezek a csodák, hogy maga a Tél-Apó jön el ezekkel az ajándékokkal. Az idő folyamán mégis kitudódott a titok, hogy a jótevő maga Miklós püspök. Ugyanis a legkisebb lánynak bedobott aranyban volt egy olyan darab, amit a helyi aranykereskedő előzőleg adományozott Miklós püspöknek egy szerencsés üzletet követően. Ezt felismerve, már mindenki tudta, hogy ki a titokzatos segítő! De kiderült ez abból is, hogy december 5-én a névnapja előestéjén a hideg idő beköszöntével rendszeresen megajándékozta a gyerekeket mindenféle édességgel. Ezért az adakozásaiért a nép elnevezte "Noel Baba" -nak, ami azt jelenti "Ajándékozó Apa".

A keresztényüldözések alatt őt is elfogták, éhezették, kínozták, de kivégezni nem merték. Fogságából végül kiszabadult, hosszú, békés öregkort ért meg. A legenda szerint lelkét (326-ban) angyalok vitték végsőnyughelyére, ahol egy tiszta forrás eredt. Ebből a tiszta forrásból áradó szeretettel küldi legendája a mai gyerekekhez utódát, a Mikulást.

Máriát kiválasztottsága folytán nem terheli az eredeti bűn, mint minden más anya szülöttjét. A kereszténység egyik legmisztikusabb ünnepe; nyugati legendájában király származású magyar pap ez ünnep szerzője, kultusza Magyarországról terjed nyugat felé Göcsejben: „Eketiltó Boldogasszony”; országszerte a középkortól a legnagyobb Mária ünnepek egyike. A palóc házak mestergerendáit középen alátámasztó, a mennyezetet tartó oszlop neve „boldoganya”, vagy „Boldogasszony fája”. Mária patyolattisztasága az egek tartóoszlopa. A régiségben palócok ez oszlopot körben állva várták és köszöntötték a fölkelő Napot, aki mindeneknek, minden nap hajnalán új életet ad. A Szeplőtelen Fogantatás oszlop a Szentháromság szobrokkal együtt egyik meghatározója barokk városképeinknek, de falvaink jó részében is föllelhetők. Győrben „Hab Mária” fehérre festett XVIII. századi kőszoba áll.

A néphit szerint a nagy. Árvízkor, amikor a hullámok már a karmelita kolostor falait mosták, Mária leszállott az égből, az áradat közepére, és megállást, visszahúzódot parancsolt a víznek. Szeged alsóvárosi templomába régen úgy mentek be az emberek, hogy a legendás Mária-szobrot megkerülték, és egy fohászkodás idejére megállottak előtte. A matyó cselédek régebben Mezőkővesdről Mátraverebélyig hajadonfővel és gyalog tették meg az utat ezen az ünnepen. Felvidék magyarjai, de

a katolikus szlovákok is az ötvenes évek debrődi Máriajelenése után, december 8-án, ha nagy hó esett is, évekig processzióval keresték föl a jelenés helyét a középkori Szent László templom romjait. A templom előtt a három hárs őrizte Szent László forrásnál, amelynek vizét kősziklából fakasztotta régi királyunk táltos lova: a fánál, a kőnél, a forrásnál Felvidék buzgó népe régi módon, de új hittel szertartást tett.

István diakónus vértanúságát Szent Lukács örökölte meg az Egyház számára az Apostolok Cselekedeteiben (6,1–8,2). E két fejezetben Lukács nem annyira a vértanúságot hangsúlyozta, mint inkább azt az üdvtörténeti fordulatot, amelynek dátuma István halálának napja: a fiatal Egyház Jeruzsálemből szétszóródik „Júdeába és Szamariába”, majd a pogányok közé is, s ezáltal egyre szélesebb körben terjed az Evangélium.

István a hét diakónus egyike, akiket az apostolok azért választottak, mert feszültség támadt a görög nyelvű és hellén kultúrájú, valamint a jeruzsálemi hívek között. A görögök úgy érezték, hogy az ő özvegyeiket elhanyagolják az alamizsnaosztásnál. Az apostolok ezért úgy határoztak, hogy megbíznak hét hellén férfit az asztal szolgálatával, s ők az imádságnak és az ige szolgálatának élnek. E férfiak a hellén keresztények tekintélyes képviselői lehettek, s emellett igazi apostolok, akiket nem lehet ugyan együtt említeni a Tizenkettővel, de teljes bátorsággal hirdették az Evangéliumot, és magukkal vitték egész Júdeába.

A hét diakónus közül Lukács kiemeli Istvánt, „ezt a hittel és Szentlélekkel eltelt férfit” mint igazi keresztényt. Isten nagyobb mértékben tette őt kegyelme eszközévé, mint a másik hatot, ezért művelt csodákat és jeleket a nép körében. Emellett a bölcsesség ajándékából is bőségesebben részesült, ennek köszönhetően hirdette oly nagy erővel Isten igéjét:

„István kegyelemmel és erővel eltelve csodákat és jeleket művelt a nép körében. Erre a libertinusok, cireneiek, alexandriaiak, kilikiaiak és ázsiaiak zsinagógájából némelyek ellene támadtak, és vitatkozni kezdtek Istvánnal, de bölcsességével és a Lélekkel szemben, amellyel beszélt, nem tudtak helytállni.”

Az elbeszélésben Istvánt nemcsak bölcs és Szentlélekkel eltelt tanúnak, átütő erővel érvelő szónoknak láthatjuk, hanem látnoknak is, akinek arca fölragyog, mint egy angyalé, és arra is méltónak találtatott, hogy Isten dicsőséges jobbján meglássa az Emberfiát.

Lukácsnak azonban nem az a célja, hogy elmélkedés tárgyául állítsa elénk a szent diakónus alakját, hanem az Egyház története szempontjából látja fontosnak István szerepét, mert az ő halála vezeti be az Egyház elszakadását a Templomtól és a zsidóságtól. István személyében és küldetésében világosan láthatóvá válik a lelkek szétválása, hasonlóan ahhoz, ami Jézus körül lejátszódott. Nem véletlenül válik a tanítvány életének vége is hasonlóvá Mesteréhez. Minden égi ajándékot a szolgálatra kapott István, aki a szó eredeti értelmében, teljes egészében szolgál, „diakónus” volt.

Miként Jézust, Istvánt is a főtanács elé állították, és ez a jogi hatóság folytatta le a pert. Ugyanazokkal a vádakkal léptek föl ellene, mint Jézus ellen: „Embereket fogadtak föl, hogy állítsák: Hallottuk, hogy káromló szavakkal illette Mózeszt és az Istent! Fölizgatták a népet, a papokat és az írástudókat, úgyhogy rárontottak, megragadták, és a főtanács elé hurcolták. Ott hamis tanúkat szólaltattak meg, akik állították: Ez az ember folyvást a szent hely és a törvény ellen beszél!” (ApCsel 6,11-13).

Istvánon beteljesedik Krisztus ígérete: „Amikor majd a zsinagógákba vagy a hatóságok és a hatalmasságok elé hurcolnak titeket, ne gondolkodjatok rajta, hogyan védekezzetek, és mit mondjatok, mert a Szentlélek abban az órában majd megtanít benneteket rá, hogy mit kell mondanotok” (Lk 12,11-12). Ezért tudja István is, hogy mit kell mondania. Áttekinti Izrael egész történetét, az üdvtörténetet, amelynek során Isten oly sokszor művelt csodákat a nép érdekében. Felsorolja Isten csodatetteit és a nép ellenkezését, mert „atyáink szívük mélyén visszavágytak Egyiptomba” (7,39). István a maga prófétai látásával látja, hogy a történelem vonalai egy pontban találkoztak: Isten elküldi egyszülött Fiát, az Igazat, s a zsidók, mert keménynyakúak és körülmetéletlen a szívük, keresztre feszítették őt. És ekkor a történelem vonalai ismét tágulni kezdenek a jövő felé: Isten már nincs a Templomhoz és az „az ő népéhez” kötve. Az örömhír most terjedni kezd a pogányok felé: „A Magasságbeli nem lakik emberi kéz emelte hajlékban, ahogy a próféta is mondja: Az ég az én trónusom, s a föld lábam alatt a zsámoly. Milyen házat építhettek nekem – mondja az Úr –, hol lehetne a pihenőhelyem? Hát nem az én kezem alkotott mindent? Ti vastagnyakúak, körülmetéletlen szívűek és fülűek, mindig ellenálltok a Szentléleknek, s mint atyáitok, olyanok vagytok ti is. Melyik prófétát nem üldözték atyáitok? Mind megöltétek azokat, akik az Igaz eljövételéről jövendöltek. S most ti lettetek árulói és gyilkosai, ti, akik az angyalok közreműködésével átvettétek a törvényt, de nem tartottátok meg!” (7, 48-53).

A vádlott védőbeszéde súlyos vádként hullott a vádlókra, amit azok meg is értettek, azért vicсорították rá a fogukat. István azonban kimondta az ítéletet: „Látom a megnyílt eget és az Emberfiát, amint ott áll az Isten jobbján!” Igen, a Bíró látta, aki fölment a mennybe, és a saját szava szerint megtagadja azokat, akik megtagadják őt. Elvétezik tőlük az örömhír, s akik most köveket ragadnak, hogy Istvánt elhallgattassák, a végső ítélet előtt állnak.

István a halálával megpecsételte bátor tanúságtételét. De a mennyei Bíró, aki ellenségei ellenére ment föl a mennybe, állja a szavát, és megvallja azokat, akik megvallják őt. Az igaz tanú, aki Mesteréhez annyira hasonlóan hal meg, nem hiába kiáltja: „Úr Jézus, vedd magadhoz a lelkemet!” (7,59).

István annyira diakónus, annyira jó értelemben szolgálta volt, hogy Lukács a vértanúsága történetét is egészen az Evangélium terjedésének szolgálatába állíthatta. És ez minden szent életében így van: a személyük egészen eltűnik a szolgálatuk mögött, amit Isten megbízásából a keresztény közösség, az emberek, a világ és az üdvtörténet javára végeznek. Maga Jézus is így fogta föl életét: „...az Emberfia nem azért jött, hogy őt szolgálják, hanem hogy ő szolgáljon és odaadja az életét” (Mk 10,45). Az igazi tanítványok, a szentek, ebben követik Krisztust, aki erre hívja őket.

Egy idős özvegyasszony és egy özvegyember már 5 éve rendszeresen találkozgatnak, amikor a bácsi végre elhatározza, hogy megkéri a néni kezét. A néni azonnal igent mond. Mindketten hazamennek, másnap a bácsi arra ébred, hogy nem emlékszik, vajon a választottja igent mondott-e, vagy nemet. Hiába töri a fejét, nem tud rájönni.

Végül felhívja az idős hölgyet, és zavartan rákérdez:

- Tegnap megkértem a kezedet, de nem emlékszem, hogy mit válaszoltál.
- Jaj, de jó, hogy hívtál! Én meg épp azon töprengtem, hogy tegnap megkérték a kezemet, de nem emlékszem, ki volt az.

Egy vak álldogál egy forgalmas kereszteződésnél a kutyájával. A kutya egyszercsak elindul a túloldalra, pedig még piros a lámpa. Óriási fékcsikorgás, egy autó kis híján elüti őket. Mennek tovább, egy biciklis eszik, próbálja elkerülni az ütközést. Már majdnem átérnek az úton, amikor egy száguldozó kamion fékez, és felszalad a járdára. A vak ember és kutyája végül szerencsésen megérkeznek a túloldalra. Megállnak, és a vak egy kekszet nyújt a kutyának. Egy férfi a járdán állva figyeli őket, és megszólal:

- *Miért jutalmazza meg azt a kutyát, hisz majdnem a halába vezette magát?*
- *Nem jutalmazom, csak meg akartam tudni, melyik vége a feje, hogy jól seggberúgjam!*

Mit kérdeznek a kannibál harcosok, amikor leülnek enni a győztes csata után:

- *Kérsz egy katonát?*

A kommunizmus 7 csodája:

- A kommunizmusban mindenkinek volt munkája.
- Bár mindenkinek volt munkája, mégsem csinált senki semmit.
- Bár senki sem csinált semmit, a tervhez képest mégis mindig 100%-on felül teljesített.
- Bár a 100%-on felül teljesítettek, mégsem lehetett semmit kapni.
- Bár semmit sem lehetett kapni, mégis mindenkinek volt mindene.
- Bár mindenkinek volt mindene, mégis mindenki lopott.
- Bár mindenki lopott, mégsem hiányzott soha semmi.

Rejtvény!!!

Az itt felsorolt szavakat vízszintesen, függőlegesen és átlósan lehet megkeresni az ábrában. A megmaradt szavakból egy szentírási idézet állítható össze.

H	K	A	Ö	K	A	L	A	N	D	O	R
A	I	R	A	S	Z	A	L	A	V	Á	R
J	L	I	Z	G	V	L	A	P	S	S	R
N	E	S	I	O	E	É	H	O	Z	Z	Á
A	N	Z	G	M	D	L	N	S	Á	I	N
L	C	T	A	B	E	Á	E	Y	J	N	C
K	S	O	Z	O	L	R	R	D	E	T	O
U	Z	K	A	S	É	M	I	R	E	I	S
D	E	R	K	T	N	Á	K	E	L	L	T
A	R	A	T	Ü	Y	T	A	L	Á	L	T
R	E	T	K	Ö	V	E	S	D	L	Á	T
C	S	A	L	H	A	T	A	T	L	A	N

ARAT,
ARISZTOKRATA,
CSALHATATLAN,
EDELÉNY,
ELÁLL,
ELEDEL,
ERIKÁ,
GOMBOSTŰ,
HAJNAL,
HOZZÁ,
KALANDOR,
KELL,
KILENCSZERES,
KUDARC,
LAP,
LÁRMÁT,
LÁT,
MIRE,
NAPOS,
RÁNCOS,
SZÁJ,
SZINT,
TALÁLT,
ZALAVÁR

A rejtvényre adott megfejtéseiket **december 27-ig** várjuk. Leadhatók a sekrestyében, a „Csodatévó” szerkesztőinél vagy a „Csodatévó fillérek” perselybe.

Előző rejtvényünkre sajnálatos módon **megfejtés sem érkezett.**

A novemberi rejtvényünk megfejtése:

„Aki megvall engem az emberek előtt, azt az embert én is megvallom
isten anyála előtt.”

CSODATÉVŐ

A rőszkei egyházközség havonta megjelenő lapja

Szerkesztette: Ábrahám Judit, Kiss Gábor, Papp Tünde

Nyitóoldal képeit rajzolta: Kohn Róbert

Lektorálta: Kartal József plébános

